

Република Србија
Управни суд
Немањина 9
Београд

ТУЖИЛАЦ: Транспарентност Србија, из Београда, ул. Палмотићева бр. 31/III.

ТУЖЕНИ: Република Србија, Народна скупштина - Одбор за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања, из Београда, Трг Николе Пашића 13.

Против Одлуке Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне Скупштине Републике Србије 21 Број: 9-377/21-12 од 23. марта 2021. године, на основу чланова 17., 18. став 1. и 22. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 111/09), у законском року, подносим

ТУЖБУ

ради поништења Одлуке туженог

Тужбу подносим због неправилности из члана 24. Закона о управним споровима и то:

- 1) што у акту није правилно примењен закон и други пропис;
- 2) што у поступку доношења акта није поступљено по правилима поступка и
- 3) што је чињенично стање непотпуно и нетачно утврђено, односно што је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања.

Образложење

Дана 23. марта 2021. године тужени је донео Одлуку 21 Број: 9-377/21-12 којом је утврдио да у пријави, коју је Транспарентност Србија поднела против народних посланика – чланова и заменика чланова Одбора за уставна питања и законодавство, због повреде члана 20. став 1. Кодекса понашања народних посланика (“Сл. гласник РС”, бр. 156/20 – у даљем тексту: „Кодекс“), нема доказа о повреди Кодекса, због чега је исту одбио као неосновану.

ДОКАЗ: 1. Одлука Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне Скупштине Републике Србије 21 Број: 9-377/21-12 од 23. марта 2021. године.

Побијана Одлука је донета погрешном применом материјалног права на непотпуно и нетачно утврђено чињенично стање.

Народна скупштина је 24. децембра 2020. године усвојила Кодекс. У његовој преамбули су наведени разлози усвајања Кодекса а нарочито *"да народни посланици свој рад и деловање треба да подреде законитости и јавном интересу а у складу са етичким вредностима садржаним у Кодексу понашања народних посланика..."* и *"да је основни циљ усвајања и промовисања Кодекса понашања народних посланика јачање поверења грађана у Народну скупштину"*. Шта се сматра етичким вредностима прецизирано је одредбом члана 6. Кодекса која између осталог прописује *"Отвореност.....значи спремност да се јавно образложе разлози за одлуке које се предлажу....."*. Поред тога, одредбом члана 20. ст. 1. Кодекса прописано је да је народни посланик **„дужан да на јавно изречен захтев образложи разлоге за своје поступање и за одлуку за коју се залаже и наведе све чињенице и околности на којима су поступак и одлука засновани.“**

ДОКАЗ: 2. Кодекс понашања народних посланика ("*Сл. гласник РС*", бр. 156/20).

Одбор за уставна питања и законодавство је на својој 17. Седници, одржаној 28. јануара 2021. године, размотрио и одлучио да Народној скупштини достави Предлог за доношење аутентичног тумачења члана 2. став 1. тачке 3. Закона о спречавању корупције (*„Службени гласник РС“*, број 35/19и 88/19), који је поднео народни посланик А. Мартиновић.

У тренутку доношења наведене одлуке није постојао ниједан јавно доступан податак о разлозима због којих је поменути народни посланик уопште предложио наведено аутентично тумачење. У образложењу Предлога било је наведено да је разлог за његово подношење тај *"да би се избегле недоумице до којих би могло доћи у примени наведене одредбе приликом одређивања на кога се односи појам "јавни функционер"*, али нигде није било објашњено нити прецизирано у погледу којих категорија лица је постојала дилема у вези са тиме да ли су *"јавни функционери"* или нису. Штавише, разлоге за подношење Предлога није могуће сазнати ни гледањем видео снимка поменуте седнице Одбора, у трајању од 4 минута и 52 секунде, с обзиром да је на снимку видљиво да ни сам предлагач није узео реч нити усмено образложио председнику и члановима Одбора за уставна питања и законодавство разлоге за своје поступање, нити читањем записника са седнице.

ДОКАЗ: 3. Записник са 17. седнице Одбора за уставна питања и законодавство Народне скупштине, одржане 28. јануара 2021. године.

Поред тога, Транспарентност Србија је покушала да пронађе на основу којих података и докумената су народни посланици оценили да је Предлог за доношење аутентичног тумачења оправдан и једногласно (12 гласова за) одлучили да га доставе Народној скупштини по редовном поступку. На жалост, на званичној веб презентацији Народне скупштине нисмо успели да пронађемо више информација нити прецизније навођење конкретних разлога, било самостално било као прилоге наведеног Предлога. Последица таквог приступа била је чињеница да је, упркос горе наведеним одредбама Кодекса, остало непознато не само због чега је народни посланик А. Мартиновић предложио ово аутентично тумачење, већ и зашто су други чланови и заменици чланова Одбора подржали такав предлог.

Једнако је остала недоступна и непозната информација о томе да ли се предлагач или Одбор поводом доношења овог аутентичног тумачења обратио Агенцији за спречавање корупције, као органу који је Законом о спречавању корупције овлашћен да даје мишљења о примени и који надзире примену овог закона. Наиме, на званичној веб презентацији Агенције, у објављеном

Извештају о раду за 2019. годину се не говори о овом проблему, нити је Агенција препоручила доношење аутентичног тумачења да би се проблем решио.

ДОКАЗ: 4. Извештај о раду Агенције за борбу против корупције за 2019. годину, доступан на адреси <https://www.acas.rs/wp-content/uploads/2020/03/ACASizvestaj2019WEB.pdf>

Због свега наведеног Транспарентност Србија је 29. јануара 2021. године Одбору за уставна питања и законодавство поднела Иницијативу за објављивање података и докумената на основу којих је поднет, односно разлога због којих је поднет Предлог аутентичног тумачења. У Иницијативи смо позвали председницу Одбора и чланове, односно заменике чланова Одбора за уставна питања и законодавство да јавно објаве документе и чињенице које им је предлагач доставио у прилогу свог Предлога. Истовремено смо их позвали да, уколико то није био случај, предлагача обавезу да без одлагања исте јавно објави или достави Одбору ради објављивања. На крају Иницијативе смо изричито напоменули да ће Иницијатива бити јавно објављена на званичној веб презентацији Транспарентност Србија због чега је треба сматрати *“јавно изреченим захтевом према народном посланику да образложи разлоге за своје поступање”* у смислу чл. 20. ст. 1. Кодекса понашања народних посланика.

ДОКАЗ: 5. Иницијатива за објављивање података и докумената на основу којих је поднет, односно разлога због којих је поднет Предлог аутентичног тумачења члана 2. става 1. тачке 3) Закона о спречавању корупције (*“Сл. гласник РС”*, бр. 35/2019 и 88/2019)

Уместо одговора на Иницијативу, Одбор се определио за још радикалнији приступ. Наиме, Одбор је на својој 18. седници одржаној 1. фебруара 2021. године размотрио и једногласно предложио Народној скупштини да се Предлог аутентичног тумачења члана 2. став 1. тачке 3. Закона о спречавању корупције **разматра по хитном поступку**. Као разлог за такву своју одлуку Одбор је навео да *“је разлог за доношење хитног поступка оправдан, односно, има за циљ спречавање штетних последица до којих могу да доведу недоумице у примени наведене одредбе.”* Који су то разлози ни овог пута нисмо успели да сазнамо, без разлике да ли гледањем видео снимка или читањем записника са седнице, с обзиром да се у њима ниједном речју не помиње које се то штетне последице спречавају, односно до којих недоумица може да доведе недоношење аутентичног тумачења.

ДОКАЗ: 6. Записник са 18. седнице Одбора за уставна питања и законодавство Народне скупштине, одржане 1. фебруара 2021. године.

Због свега тога, Транспарентност Србија је 01. фебруара 2021. године упутила Ивици Дачићу, председнику Народне скупштине, Иницијативу за неприхватање Предлога да Народна скупштина донесе по хитном поступку Предлог аутентичног тумачења члана 2. став 1. тачке 3. Закона о спречавању корупције (*“Сл. гласник РС”*, бр. 35/2019 и 88/2019) који је поднео Одбор за уставна питања и законодавство. У Иницијативи смо позвали председника Народне скупштине да, због недостатка јавно доступних података о разлозима за његово доношење, Предлог аутентичног тумачења Закона о спречавању корупције члана 2. став 1. тачке 3. не уврсти у предлог дневног реда седнице Народне скупштине, односно да укаже предлагачу на неопходност да народним посланицима и јавности предочи разлоге који су довели до предлога аутентичног тумачења и ефекте које би усвајање те норме требало да има.

ДОКАЗ: 7. Иницијатива за неприхватање Предлога да Народна скупштина донесе по хитном поступку Предлог аутентичног тумачења члана 2. став 1. тачке 3. Закона о спречавању корупције ("Сл. гласник РС", бр. 35/2019 и 88/2019).

До данашњег дана нисмо добили одговор, како од председнице, тако ни од једног члана или заменика члана Одбора. С друге стране, неки од разлога за доношење аутентичног тумачења су први пут јасно и јавно саопштени тек на седници Народне скупштине на којој је усвојено аутентично тумачење. Тако је предлагач овог акта, народни посланик А. Мартиновић, изнео став да статус јавног функционера не би требало да имају чланови Савета факултета који долазе из реда запослених. Међутим, пошто у вези са овим лицима није било никаквих дилема да ли јесу или нису функционери по одредбама Закона, једини исправни приступ био је да се предложи измена закона којом би управо та лица била изузета. Наиме, аутентично тумачење се доноси када нека одредба закона није јасна, а не када законодавац сматра да је правна питања потребно уредити на другачији начин.

Наведено излагање несумњиво представља изјашњење народног посланика о разлозима којима се руководио у свом поступању. Међутим, не може се ни на који начин сматрати да је својим излагањем народни посланик А. Мартиновић испунио обавезу из Кодекса и у име других чланова и заменика чланова Одбора, јер је реч о обавези сваког народног посланика појединачно. Тим пре, што народни посланик А. Мартиновић није говорио на седници Народне скупштине као представник Одбора који је предложио доношење аутентичног тумачења.

Због свега горе описаног, Транспарентност Србија је 12. марта 2021. године, на основу члана 28. став 2. Кодекса, поднела Одбору за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања (сагласно члану 27. Кодекса надлежном за надзор над применом Кодекса) Пријаву против 12 чланова и заменика чланова Одбора за уставна питања и законодавство Народне скупштине Републике Србије, због повреде члана 20. ст. 1. Кодекса.

ДОКАЗ: 8. Пријава против чланова и заменика чланова Одбора за уставна питања и законодавство Народне скупштине Републике Србије због повреде члана 20. ст. 1. Кодекса.

Након тога, Транспарентност Србија је примила допис Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања, насловљен као "*Обавештење подносиоцу пријаве о повреди Кодекса понашања народних посланика*" 21 Број: 9-377/21-21 од 23. марта 2021. године. У поменутом обавештењу Одбор за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања нас је обавестио да је, у складу са чланом 28. став 10. Кодекса, на 24. седници одржаној 23. марта 2021. године нашу пријаву 21 Број: 9-377/21-3, одбио као неосновану, на основу члана 28. став 9. Кодекса.

ДОКАЗ: 9. Обавештење Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања 21 бр. 9-377/21-21.

После тога, очекивали смо достављање писменог отправка Одлуке, чију је израду јавно најавио председник Одбора - народни посланик А. Мартиновић. Имајући у виду да је ишчекивање писменог отправка Одлуке Одбора потрајало, Транспарентност Србија је покушала да сазна нешто више о доказима и чињеницама на којима је Одбор засновао своју Одлуку. Нажалост, у тренутку подношења ове тужбе записник са 24. седнице Одбора још увек није јавно доступан. Тачније, на званичној веб презентацији Народне скупштине доступни су записници са 23.

седнице Одбора, одржане 17. марта 2021. године и 25. седнице Одбора, одржане 7. априла 2021. године, али не и записник са 24. седнице.

ДОКАЗ: 10. Званична веб презентација Народне скупштине, рубрика "Претрага", доступна на адреси: <http://www.parlament.gov.rs/%D0%BD%D0%B0%D1%80%D0%BE%D0%B4%D0%BD%D0%B0-%D1%81%D0%BA%D1%83%D0%BF%D1%88%D1%82%D0%B8%D0%BD%D0%B0.115.html>

На поменутој страници, тачније у рубрици "Народна скупштина Републике Србије / Активности / Детаљи активности" јавно је доступна само кратка информација о поменутој седници. Поред података о датуму и времену одржавања, наведена информација садржи и сажети приказ дешавања на седници. Да је заиста реч о скраћеном приказу сликовито доказује податак о томе колико је времена и простора наведена информација посветила наведеној пријави и њеном разматрању. Наиме, у информацији је само наведено **"Такође, размотрена је и пријава о повреди Кодекса понашања коју је против Јелене Жарић Ковачевић поднела „Транспарентност Србија“, а чланови Одбора су већином гласова донели одлуку да се пријава одбија као неоснована и да се обустави поступак утврђивања одговорности народног посланика."**

ДОКАЗ: 11. Информација о 24. седници Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања, одржаној 23. марта 2021. године, доступна и на адреси http://www.parlament.gov.rs/24_sednica_Odbora_za_administrativno-bud%25%BEetska_i_mandatno-imunitetska_pitanja.40685.941.html

Имајући у виду такво стање ствари, Транспарентност Србија је покушала да више информација сазна гледањем видео снимка поменуто седнице. На основу њега видљиво је следеће:

Обједињена расправа - Могућност да се начелни претрес одржи као заједнички, тзв. "обједињена расправа", предвиђена је чланом 157. Пословника Народне скупштине за „више предлога закона који су на дневном реду исте седнице, а међусобно су условљени или су решења у њима међусобно повезана“. И таква, пракса обједињене расправе о више прописа који долазе од истог предлагача или уређују сличну област трпи извесне критике. Најзначајнија је она да обједињена расправа обесмишљава праву и суштинску расправу о неком питању, свдећи је на чисту и празну форму очишћену од било каквог смисленог садржаја. Нажалост, вишегодишња традиција обједињене расправе јасно сведочи да и тумачење условљености, односно повезаности решења које различите тачке дневног реда садрже, у пракси може бити прилично широко. Наиме, није реткост да се расправа обједини за више тачака дневног реда које нису међусобно повезане нити сличне.

При таквом стању ствари, одлука Одбора да се одржи обједињена расправа о свим тачкама дневног реда представља само потврду и иновацију постојеће праксе. Потврду, у смислу условљености и/или повезаности, јер је реч о тачкама дневног реда – пријавама које су поднела два различита предлагача, који се односе на различите народне посланике и чија је садржина такође различита. Одбор је могао, да је заиста желео правилну примену Пословника и садржинску расправу о поднетим пријавама, да обједини само поједине тачке дневног реда – нпр. пријаве које је поднео један исти предлагач или које се тичу једне исте теме, говора мржње или позивања на насиље. Иновацију у смислу да, за разлику од обједињених расправа о законима, код пријава за тим није било никакве потребе. Једноцифрен број поднетих пријава не може представљати оправдање за такав приступ. Све то још мање може бити прихваћено као

оправдање за такву одлуку Одбора када се зна да је реч о првим пријавама поднетим због повреде тек недавно усвојеног Кодекса.

Доказни поступак - Нажалост, на седници Одбора је пропуштена још једна прилика да јавност сазна који су прави разлози тачније "недоумице до којих би могло доћи у примени наведене одредбе приликом одређивања на кога се односи појам "јавни функционер" и које су то "штетне последице спречене" доношењем по хитном поступку. „Заслуге“ за то припадају председнику Одбора, народном посланику А. Мартиновићу. Пре свега, он је самоиницијативно одлучио **да, према његовим речима, на седницу не позове председницу, чланове и заменика чланове Одбора за уставна питања и законодавство.** Остало је недоречено да ли је 12 народних посланика против којих је Транспарентност Србија поднела пријаву уопште добило могућност да се изјасни о наводима из пријаве, на основу правог начела "*Audiatur et altera pars*" (нека се чује и друга страна). И да ли су они ту могућност искористили, на пример достављањем писаног одговора. У сваком случају, ако је писаних изјашњења било, на седници Одбора нису изведени докази њиховим читањем, тако да је јавност остала ускраћена за сазнање шта су поводом и о пријавама народни посланици имали да кажу.

Разлог за такву одлуку је, опет према тврдњама самог председника Одбора, његово мишљење да **„не постоје докази на којима се пријава заснива“**. С обзиром на природу повреде Кодекса, на коју је указала Транспарентност Србија, Одбор је могао да пријаву одбије као неосновану једино у случају постојања доказа да образложење за поступање народних посланика у конкретном случају постоји, штавише да је оно јавно доступно. Уместо тога, Одбор није разматрао да ли је наведена повреда Кодекса учињена јер наводно нису пружени докази о негативној чињеници, који због своје природе нису ни могли да буду достављени – да народни посланици *нису дали образложење* за своје поступање.

Тиме су поменути народни посланик, као и други чланови и заменици чланова Одбора који су тај његов предлог прихватили, унели иновације у правне институте "доказни поступак" и "утврђивање одлучних чињеница", а уједно су оспорили једно од правила која су позната још од римског права – "*Factum negantis probation nulla est*" („негативне чињенице се не доказују“).

Председник Одбора, народни посланик А. Мартиновић, је навео и један основ за одбацивање пријаве, који би код читаоца/слушаоца ускраћеног за информације о суштини повреде Кодекса на коју је Транспарентност Србија указала, могао да створи погрешан утисак. Наиме, председник Одбора је поновио да предлог за доношење аутентичног тумачења, који је он поднео, *„садржи и образложење и разлоге за његово доношење“*, ваљда желећи да укаже на то да су чланови Одбора за уставна питања и законодавство, који су подржали његов предлог, тиме прихватили и његово образложење за потребу доношења акта. Међутим, као што је већ описано, реч је о *„образложењу без образложења“*. Ни један од народних посланика против којих је поднета пријава није у дискусији поводом предлога за доношење аутентичног тумачења изнео разлоге због којих је такав предлог поднет Народној скупштини.

Изузеће – Седници је председавао председник Одбора др А. Мартиновић. Да су председник, чланови и заменици чланова Одбора заиста желели објективну и непристрасну расправа приликом утврђивања одлучних чињеница и околности, председник Одбора и истовремено предлагач доношења поменутог аутентичног тумачења, морао је да се изузме од рада на седници Одбора у погледу тачака дневног реда са којима је повезан. Уместо тога, он је на почетку седнице најавио да ће се уздржати само од чина гласања о њима док је свој ангажман током

”расправе”, неоптерећен сумњама у исправност свог поступања и могућег постојања сукоба интереса што ”суди о сопственој ствари”, несметано спроводио на напред описани начин.

ДОКАЗ: 12. Видео запис са седнице Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања, доступан на адреси <http://217.26.67.44/filesnrs/odbor/odbor2021032313.mp4>

Последњи покушај организације Транспарентност Србија да утврди на основу којих чињеница и доказа је Одбор утврдио да је пријава против 12 народних посланика неоснована представљало је подношење, 27. априла 2021. године, захтева за приступ информацијама од јавног значаја. Захтевом смо тражили копију Одлуке којом је Одбор за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања, на 24. седници одржаној дана 23. марта 2021. године одбио пријаву 21 бр. 9–377/21-3, будући да наведена одлука није објављена на званичној веб презентацији Народне скупштине, на месту где се објављују одлуке Одбора за административно - буџетска и мандатно-имунитетска питања или, уколико Одлука није израђена, скенирану копију записника са наведене седнице Одбора.

ДОКАЗ: 13. Захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја, упућен Народној скупштини

Тим поводом Народна скупштина нас је прво обавестила, дописом 03 Број 9-377/21 од 05. маја ове године, о томе *".... да Служба Народне скупштине, из оправданих разлога, није у могућности да у року од 15 дана достави тражене информације."* односно, да ће информације *"...бити достављене у накнадном року који не може бити дужи од 40 дана од дана пријема и завођења захтева, 27. априла 2021. године."* На крају дописа као разлог за продужавање рока наведен је *"....повећан обим рада Службе Народне скупштине."*

ДОКАЗ: 14. Одговор лица овлашћеног, у име Народне скупштине, за поступање по захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја

Коначно, 02. јуна 2021. године Транспарентност Србије је примила непретраживу скенирану Одлуку, што је супротно Закону о електронској управи (*"Сл. гласник РС"*, бр. 27/2018), чије се поништавање тражи овом тужбом.

Поред већ до сада детаљно описаних чињеница у Одлуци се наводи и следеће:

Процесне претпоставке – Одбор констатује да је потписана од стране подносиоца пријаве у складу са чланом 28. Кодекса.

Доказни поступак – Одбор пре свега констатује да је члановима, односно заменицима чланова Одбора за уставна питања и законодавство достављена предметна пријава, без навођења у коју сврху, па се може само претпоставити да је то учињено ради изјашњења о њеним наводима. Претпостављамо, с обзиром да се у образложењу Одлуке не наводи изричито податак да ли су се чланови и заменици чланова Одбора за уставна питања и законодавство изјаснили након њеног достављања о њеним наводима и како. Уколико није реч о контрадикторности самих навода из образложења Одлуке, посредно се може закључити да нису, с обзиром да се на самом крају образложења наводи "без даљег спровођења поступка у коме би народни посланик образлагао своје виђење ове правне ствари".

Одлучне чињенице и околности – У образложењу се зато одмах прелази на то да је Одбор утврдио да *"подносилац пријаве није образложио наводе из пријаве нити је навео доказе којима поткрепљује наводну повреду Кодекса"*. Уместо да неспорно утврди одлучне чињенице којима би оповргао наводе пријаве и пружи доказе о томе да су чланови и заменици чланова Одбора за уставна питања и законодавство, приликом доношења одлуке да Народној скупштини предложи доношење Предлога аутентичног тумачења члана 2. став 1. тачке 3. Закона о спречавању корупције („Службени гласник РС“, број 35/19и 88/19), који је поднео народни посланик А. Мартиновић, располагали са необоривим доказима и чињеницама да је неопходно његово доношење, доносилац Одлуке невешто покушава да створи привид разматрања (не)изведених доказа. Тако се у образложењу пре свега износе опште познате чињенице које нису ни биле оспорене подношењем пријаве – *"да се гледање видео садржаја који представљају снимак са предметних седница, као и објављени записници, третирају управо као јавне објаве, будући да су доступни свим заинтересованим лицима која посете веб сајт Народне скупштине"*, односно да *"овај веб сајт нема ограничења приступа."*

С друге стране, у образложењу се не наводи нити објашњава зашто у тим јавним објавама није могуће наћи податке, које Транспарентност Србија упорно покушава да сазна, у погледу којих категорија лица је постојала дилема у вези са тиме да ли су *"јавни функционери"* или нису, које штетне последице је требало спречити његовим доношењем, односно до којих неодумица може доћи у случају његовог недоношења. У одсуству чврстих доказа и неспорних чињеница у образложењу Одлуке њен доносилац покушава да полемиче, на нивоу филозофског разматрања, да ли ставови подносиоца пријаве представљају *"искључиво субјективну процену"*.

Такође, у образложењу се признаје да су тачни наводи пријаве да је Кодексом прецизирана обавеза сваког посланика да образложи разлоге за своје поступање и одлуку за коју се залаже. Међутим, слично као и приликом предлагања аутентичног тумачења, када је уместо да, због схватања да нека правна питања треба решити на другачији начин (да одређена лица не треба да буду обухваћена појмом *"јавни функционер"*), предложи измену Закона, доносилац Одлуке и у овом случају сопственим тумачењем изричите одредбе покушава да измени њен смисао и сврху доношења. Према његовом тумачењу, прави смисао изричите одредбе Кодекса, према којој је сваки посланик дужан да образложи разлоге за своје поступање и одлуку за коју се залаже, јесте да *"Кодексом није искључено да народни посланик може дати другом народном посланику уколико су истомисљеници по истом питању, да изнесе став са којим је сагласан, а који је потврдио начином на који је гласао"*.

Другим речима, доносилац Одлуке у рад Народне скупштине уводи још једну иновацију – предузимање активности од стране народних посланика конклюдентним радњама. Конклюдентне радње, које нису непосредна изјава воље али на основу којих се може посредно и са сигурношћу, с обзиром на околности, извести закључак о постојању воље неког лица одређене садржине, нису непознате у правној теорији и пракси. Истина, реч је, у највећој мери, о посредном прихватању различитих понуда приликом закључивању уговора а не саглашавању са изнетим ставовима једног народног посланика током законодавног поступка. Чак и да се условно прихвати да политички представници грађана у раду законодавног тела могу да предузимају конклюдентне радње, остаје неспорна чињеница да је то учињено *"post festum"* (прекасно). Наиме, у тренутку гласања о Предлогу било је немогуће променити чињеницу да чланови и заменици чланова Одбора за уставна питања и законодавство нису знали, све до излагања народног посланика А. Мартиновића на седници Народне скупштине на којој је усвојено аутентично тумачење, који су то разлози за доношење њихове Одлуке да се Народној

скупштини упути Предлог да се, по хитном поступку, донесе аутентично тумачење, што је и било предмет поднете пријаве.

На крају, у образложењу се констатује, вероватно у жељи да се појача утисак, да је *"на основу брижљиво и савесно утврђеног чињеничног стања, без предложених доказа (још једно игнорисање правила да се негативне чињенице не доказују)Одбор утврдио да нема доказа о повреди Кодекса ...те се иста, из тог разлога, одбија као неоснована, без даљег спровођења поступка у коме би народни посланик образлагао своје виђење ове правне ствари".*

Имајући у виду да је тужени извео неправилан и погрешан закључак да није повређена одредба члана 20. став 1. Кодекса, тужилац предлаже да суд донесе следећу

ПРЕСУДУ

1. Тужба се уважава.
2. Поништава се у целини Одлука Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне Скупштине Републике Србије 21 Број: 9-377/21-12 од 23. марта 2021. године.

ТУЖИЛАЦ

За Транспарентност Србија

Програмски директор

Немања Ненадић

У Београду, 22. јуна 2021. године

